

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת שופטים ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

לא ירבה לו סוסים

(שופטים ע' שסד) שְׁסוּס בְּגִימָטְרִיָּא עוֹן. ובארנו במאמר 'חשמל חטא' שְׁעוֹן הוא מלשון עוֹנָה ומתקשר עם פגם הַסוּד.

וְכֵן מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (תהילים ע' רמח) שֶׁהַכְּתוּב (תהילים לב, ט) "אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלוס" ר"ת **הבוע"ל**. וכן הכתוב (ישעי' נז, יד) "ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי" ר"ת **סו"ס**. דסוס מסמל את היצר שהוא המכשול של ישראל. וכן **סוס** בגימטריא **עגבים** המסמלים את הזנות, כמובא במלבי"ם (יחזקאל כג, ה) **העגוב הוא קודם אל הזנות שתעורר הזונים בדברי חשק ועגבים, כמו "עגבים בפייהם", "שיר עגבים"**.

מצינו אצל שלמה המלך שלקח סוסים ממצרים כמו שכתוב (מלכים א' י, כח) "**ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים וגו'** ותעלה ותצא מרפבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וגו'", ומיד בהמשך כתוב (שם יא, א) "**והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה, מואביות עמניות אדמיות צדניות חתיות**". נראה דלכן הכתוב מסמך את שני העגבים, לרמז שפיון ששלמה נדבק לסוסי מצרים, זה גרם לו "**לאהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה**".

מצינו בגמ' (גיטין סח:) שאשמדאי מלך השדים סלק את שלמה ממלכותו וירש את מקומו, והסנהדרין שאלו את בנייהו בן יהודע אם אשמדאי דבר אתו בזמן שמלך, וענה שלא, אחר כך שאלו את נשות שלמה, וענו שאשמדאי בא עליהן, ותבע אותן גם בימי נדוּתן. נראה דלכן אשמדאי פגם במלכות רק בנשות שלמה, לרמז שפאן היתה לסטרא אחרא אחיזה והוא יכול לפגם.

כשבני ישראל נפרדו סופית מהמצרים בקריעת ים סוף, אמר להם הקב"ה (שמות יד, יג) "**לא תספו לראתם עוד עד עולם**", וזה אחד מהג' מקומות שמהם נלמד שאסור לשוב למצרים, כמובא בירושלמי (סוכה כג). וגם בקריעת ים סוף כתוב (שמות טו, א) "**סוס ורכבו נמה ביים**" ומבאר רש"י שניהם קשורים זה בזה, נראה שזה בא לסמל לבני ישראל שהמצרים טובעים ביים היות ש"וזרמת

כתוב (דברים יז, טז) "**רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס, וה' אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד**". ומובא ברמב"ן שם והקשה לי בזה כי אמרו בירושלמי לישיבה אי אתה חוזר אבל אתה חוזר לסחורה לפרקמטיא ולכבש הארץ, ואם ישלח המלך ויקנה משם הסוסים והרכב, סחורה היא זו, ומת. נראה לי שבקשית הרמב"ן דהתורה כוללת בכתוב זה שני אסורים א. אסור למלך להרבות סוסים. ב. אסור לחזור למצרים. ושני אסורים אלו טעמים אחד, שלא ידבקו לסוסי מצרים ולכן התורה כוללת אותם יחד. וצריך להבין מה רע בסוסי מצרים שהתורה אסרה לישראל לחזור למצרים, וכן למלך להרבות סוסים, כדי שחס ושלום לא ידבקו בסוסי מצרים.

כתוב (יחזקאל כג, כ) "**אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם**" כתוב זה מדבר על הזנות שנמצאת בארץ מצרים ומדמה אותה לזרמת סוסים, ומבאר רש"י "**וזרמת סוסים**" לשון רבוי תשמיש שמרבים תשמיש יותר משאר כל הזכרים שבבהמה, וכן מצינו בזהר (קדושים פ.) "**אל תהיו כסוס כפרד אין הבין שהם בעלי הזנות על הכל**". נראה דלכן צריך להתרחק מסוסי מצרים, דסוסי מצרים מסמלים את הזנות שבמצרים, שהיתה מקום הזנות הגרוע ביותר בעולם, כמובא ב'ספורנו' (בראשית יב, יא) שמצרים היתה בית הועד לזמה, ולכן הסוסים שם היו המשבחים ביותר בעולם, דהלך מין אל מינו. ולכן צותה התורה לא לשוב למצרים, כדי שלא יקנו סוסים מהם, הינו לא לשוב למצרים כדי שלא לדבק לסוסים ולזנות שבמצרים, וכן הצווי למלך ש"**לא ירבה לו סוסים**" כדי שלא ישוב למצרים לקנות מהם סוסים, הינו שלא ידבק בקלפת הזנות שבמצרים, ושלא ירבה בתשמיש כסוס. ולכן הכתוב ממשיך (דברים יז, יז) "**ולא ירבה לו נשים וגו'**" דזה מאותו טעם, שלא ירבה לו סוסים, שלא ירבה בתשמיש כסוסי מצרים.

וכן מובא בספר 'קב הישר' שג' הדברים נשים סוסים כסף שאסור למלך להרבות ר"ת **נס"ך** ד"ן נסך מביא זנות וג' דברים אלו קשורים לזנות כפי שמבאר שם. וכן מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל

סוּסִים זִמְתָּם והם קשורים בסוסים ובזנות, ולכן אסור לבני ישראל לשוב למצרים שלא יפשו חס ושלום בזנות.

וְכֵן מְצִינּוּ בַמִּדְרָשׁ (תנחומא שופטים יד) "לִסְסֹתִי בְרֻכְבִּי פְרָעָה", מהו לססתי, אלא נאה הקב"ה שלא היה פרעה רוצה ליכנס בים, מה עשה הקב"ה רכב על עב קל והפכו לסוסיא, ועמד לפני סוסי החילות והיו הסוסים רצים אחרי הסוסיא, והקב"ה ירד לים והסוסים אחריו. רואים שהזנות של סוסי מצרים משכה את המצרים לתוך הים להטביעם.

וְכֵן מוּבָא בְרִש"י (שם יד, כג) "סוס פרעה" וכי סוס אחד היה מגיד שאין בלם חשובין לפני המקום אלא כסוס אחד. וכן מצינו במדרש (דב"ר א, כב) אין הקב"ה פורע מאמה, עד שפורע משרו תחלה, כיצד פרעה וכל המצריים לא שקעם הקב"ה בים, עד ששקע לשרון תחלה, שנאמר "סוס ורכבו" זה השר שלהן, רואים שגם השר של המצרים בשמים רוכב על סוס, דהסוס הוא חלק מקלפת מצרים, וכן פרעה בגימטריא סוס ורכב.

כְּתוּב (שם טו, יט) "כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים, וישב ה' עליהם את מי הים, ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים", נראה דיש כאן רמז שפיון ש"בא סוס פרעה" המסמל את היסוד דקלפה, לכן **"וישב ה' עליהם את מי הים",** מה שאין פו בני ישראל שהיה עמהם ארונו של יוסף המסמל את היסוד דקדשה, **"הלכו ביבשה בתוך הים".** כפי שמצינו במדרש (תנחומא נשא ל) **מה נאה הים וינס נאה ארונו של יוסף.**

כְּתוּב (ישעי' לא, א) "הוי הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב פי רב, ועל פרשים פי עצמו מאד, ולא שעו על קדוש ישראל, ואת ה' לא דרשו וגו', ומצרים אדם ולא אל, וסוסייהם בשר ולא רוח וגו'", ומבאר רש"י על הושע ועשרת השבטים היורדים מצרימה לעזרה אשר שלחו מלאכים אל סוא מלך מצרים, נראה דלכן הכתוב אומר שנשענו על סוסי מצרים, כיון שחטאו ועשו את כל הגלולים המזכרים בכתוב (מלכים ב, יז), הרי נדבקו בקלפת מצרים ובסוסי מצרים, וכפיכך נשענו על קלפה זו שתושיע אותם, ועליהם אמר ישעי' **"הוי הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו וגו' ולא שעו על קדוש ישראל ואת ה' לא דרשו"** וכן נראה לפרש הכתוב (תהילים קמז) **"לא בגבונת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו"** שהקב"ה מזהיר שלא ישענו על קלפת הסוס וגבורתו בענייני תאוות עולם הזה וכו', אלא **"רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו"**. וכן כתוב

(תהלים כ, ח) **"אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר",** וכן כתוב (שם לג, טו) **"שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו"**.

נְרָאָה דלכן המצרים היו מעטרים סוסייהם בתכשיטי זהב וכסף ואבנים טובות כשהיו יוצאים למלחמה, כמובא ברש"י (שמות טו, כב), דהם סמכו על קלפת הסוס שתושיע אותם. וכן מובא בתורה אור' (בשלח סד) **וירדף פרעה שרצה להוריד ולהמשיך נשמת ישראל לתוך עמק הקלפות וע"כ העמיד סוסים נקבות תחלה בכדי שעי"ז יהיה המשכה מעמק הקלפות.**

מְצִינּוּ בַגִּמ' (חגיגה טו.) מעשה באחר שרכב על סוס בשבת והיה ר' מאיר מהלך אחריו ללמד תורה, נראה דלכן אחר רכב על סוס בשבת, לסמל שיצא לתרבות רעה בשני חטאים אלו, חלול שבת וזנות כמובא בגמ' (שם) שכשיצא לתרבות רעה הלך לזונה ולא רצתה לזנות עמו, וקטף תאנה בשבת, כדי להוכיח לה שהוא רשע וכו'.

וְכֵן מְצִינּוּ עַל אַבְשָׁלוֹם שְׂדֵבֵק בְּסוּסִים וּבְזָנוּת, כְּכַתוּב (שמואל ב' טו, א) "ויעש לו אבשלום מרכבה וססים". וכתוב (שם טז, כב) **"ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל".** רואים שסוסים וזנות הולכים יחד כדלעיל.

כְּשֵׁם שיש בקדשה עשר ספירות כך יש בקלפה עשר ספירות, כמובא בכתוב (קהלת ז, יד) **"זה לעמת זה עשה האלהים."** (ע' בתניא אגה"ק כה). נראה דסוס שיך למדת היסוד דקלפה, כשם שבקדשה מדת היסוד היא שבירת תאוות הזנות וכו', כך בקלפה מדת היסוד היא רבוי הזנות, אותו מסמל הסוס כדלעיל, ומדת היסוד היא הששית פידיע, וכן סוס קשור למספר שש, דאותיות המלה סוס הן ס' ששים, ו' שש, ס' ששים, וכן מצינו בגמ' (סוכה כו:) **שנת הסוס שיתין נשמי.** וכן מצינו בגמ' (פסחים קיג:) **ששה דברים נאמרו בסוס, אוהב את הזנות וכו' רואים קשר בין הסוס למספר שש.** וכן כתוב (שמות יד, ז) **"ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים"** ורואים שהסוסים היו במספר שש. וכן אצל שלמה כתוב (מלכים א' י, כח) **"ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף",** וכן סוסי מצרים שיכים לבחינה זו. וכן מובא ב'תוספות' (סוכה מה.) שהיה מנהג לרכב על סוסים בשביל שמחת חתן.

נְרָאָה דלכן פרעה ומצרים ששיכים למספר שבע דקלפה, רוכבים על סוסים השיכים למספר שש, לסמל שהם שיכים למספר שבע שגבה מהסוס ורוכבים עליו. וכן בארנו במאמרי החגבה שפורים שיך למספר שבע דקדשה, נראה דלכן מרדכי רכב על סוס

את הכח מהיסוד דקדושה של יוסף. דיניקת הקלפה וכל כחה באים מהקדושה המקבילה שלה, והיסוד דקלפה יונק מהיסוד דקדושה. וכן מצינו במדרש (ילקוט בשלח רמג) שהמצרים עטרו את סוסייהם בכסף וזהב שלקחו מאוצרות יוסף שהיו במצרים. ורואים שנסו לתת כח מהיסוד דקדושה ליסוד דקלפה. וכן מצינו במדרש (אלפא ביתות) **אסרתיו לכם בשר סוסים התרתי לכם קרב השור**. רואים שהסוס הוא אותו טעם של השור והוא הלעמת זה של השור בקלפה, ומבאר לדברינו דהשור מסמל את היסוד דקדושה את יוסף הצדיק, כמו שכתוב (דברים לג, יז) **"בכור שורו הדר לו"** והסוס מסמל את היסוד דקלפה שהוא הלעמת זה של יוסף. וכן בארנו במאמר 'חשמל צדיק' שמצרים משפיעה את השפע לכל אמות העולם בבחינת יסוד דקלפה, וסוס בגימטריא **מאה עשרים ושש** כמנין כל מדינות העולם מלבד ארץ ישראל, כפי שרואים בתחלת מגלת אסתר, דכל מדינות העולם מקבלות ממצרים שהיא בחינת סוס.

מצינו במדרש (קה"ר א, ג) **ר' שמואל בר רב יצחק מתני לה בשם ר' שמעון בן אלעזר שבעה הבלים שאמר קהלת כנגד שבעה עולמות שאדם רואה. בן שנה דומה למלך, בן שתיים ושלש דומה לחזיר, בן עשר שנה קופץ כגדי, בן עשרים כסוס, נהים ומשפר גרמיה ובעי איתתא**. ובמתנות כהנה' שם נהים נוהם כמצהלות סוסים ומיפה את עצמו, **וחפץ לשא אשה**. רואים שההתנפות בשביל לשאת אשה, נמשלה לסוס. ומבאר לדברינו דסוס מסמל תאנה זו שבאה מהיסוד דקלפה.

המסמל את מספר שש, לסמל שנס פורים שיך למספר שבע מעל הסוס, ושם הפכו את הרע לטוב כדבארנו במאמר 'שרביט הזהב', לכן הוא רכב על סוס המסמל את מספר שש דקלפה, שנהפך לטוב. וכן כתוב (זכריה יד, כ) **"ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש לה"** ובמפרשים שם מבארים (ע' רד"ק מצודת דוד ועוד) שתכשיטי הסוס יהיו קדש לה, וישתמשו בהם בבית המקדש. ולכאורה מדוע הכתוב מזכיר דוקא את תכשיטי הסוס ולא דבר אחר, נראה שבא לרמז שלעתיד לבא כשהרע יתפך לטוב, אפלו קלפת הסוס הגרועה תהפך לקדש לה.

ועוד טעם נראה שמרדכי רכב על סוס, לרמז שהוא רוכב ושולט על הסוס, שמסמל את התאוות, ולא נותן חס ושלוש שבחינת הסוס תרכב עליו, והוא יהיה משעבד לתאוות. וכן **סוסיך** בגימטריא **יוסף**, דיוסף מסמל את היסוד דקדושה שרוכב ושולט על הסוס. והסוס שיך אליו בבחינת סוסיך. מה שאין כן **פרעה** המסמל את היסוד דקלפה, בגימטריא **סוס ורכב**, דבחינת הסוס מובילה את פרעה ושולטת עליו, בבחינת סוס שמוביל רכב.

כתוב (בראשית מא, מד) **"ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים"**. ובתרגום שם ואמר פרעה ליוסף **אנא פרעה ובר מימך לא ירים גבר ית ידו למיחד זיו, וית רגליה למרכב על סוסיא בכל ארעא דמצרים**. נראה דלכן פרעה אמר ליוסף שאף אחד לא יוכל לרכב על סוס במצרים ללא רשות יוסף, לרמז שהסוס המסמל את היסוד דקלפה אינו יכול לעשות דבר בלי שקבל

